

У славу и част Светих мученика сурдуличких

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је началствовао 29. маја 2024. године, на празник Светих мученика сурдуличких, светом Литургијом у храму Светог великомученика Георгија у Сурдулици.

Стогодишњица од освећења спомен-костурнице Светих мученика сурдуличких биће наредних дана обележена на највишем црквеном и државном нивоу. Тим поводом, многострадални град Сурдулицу и њене благочестиве житеље 29. маја 2024. године је посетио предстојатељ Српске Православне Цркве, Његова Светост г. Порфирије, који је началствовао светом Литургијом у храму Светог великомученика Георгија уз саслужење преосвећене господе епископа врањског Пахомија, шумадијског Јована, тимочког Илариона, нишког Арсенија, осечко-пољског и барањског Херувима, ваљевског Исихија, шабачког Јеротеја, липљанског Доситеја и топличког Петра, као и високопреподобног архимандрита Методија, свештенства, монаштва и верног народа Божјег.

Нагласивши истину, често скривану и занемаривану, да је Сурдулица и њена околина света земља српска натопљена крвљу мученика, крвљу оних који су веровали у Христа и који ни на који начин нису хтели да одустану од себе, од свог рода и од своје Цркве, до мере и до тачке да су своје животе на крају

положили за свој род и за своју Цркву, патријарх Порфирије је подсетио:

- И као што је народ Сурдулице увек кроз историју, а нарочито током Првог светског рата, дао своју жртву за свој род и за своју Цркву, тако је наш народ кроз читаву своју историју, од Светог Саве па до наших дана, а нарочито током Првог светског рата, када је пострадао толико наших људи да нема ниједног другог народа под капом небеском који је у односу на свој број толико пострадао. Бранећи своје огњиште, бранећи себе, па и у таквим приликама трудећи се да не чини злочине, него да бранећи себе одбрани оно што је његово; бранећи част, бранећи наравно и своју веру православну, крст часни и слободу златну, страдао је непрестано наш народ и у Другом рату и кад год је било оних који су хтели да му узму слободу и који су тражили да се одрекне себе. Али увек после ратова наш народ је показивао ширину, ширио је руке према онима са којима је до јуче био у сукобу и неспоразуму, од којих је јуче трпио зулум, опраштао дугове њихове и трудио се да успостави нормалан живот. Зато је у најмању руку нечасно и непримерено, нарочито за то зна Сурдулица и то треба рећи на овом месту, да неко може - и тај неко није макар ко, него онај који је долазио у српску земљу и који је чинио злочине у нашем народу - да тај неко хоће да каже да је српски народ народ који чини геноциде.

Беседу патријарха Порфирија на светој Литургији у цркви Светог великомученика Георгија у у Сурдулици у целости можете прочитати ОВДЕ.

Уследила је величанствена улицама Сурдулице до Дубоке долине, месту страдања, бола и незаборава, стратишту на коме је бугарски окупатор свирепи побио неколико хиљада житеља Сурдулице, али и српских родољуба из Скопља, Гњилана, Призрена, Лесковца, Ниша. Осим у Дубокој долини, хиљаде Срба је најсвирепије убијено и на другим сурдуличким стратиштима попут Радичеве баре и Поповог моста.

- Будимо увек једно, једно у вери, једно у Христу, једно у врлини, једно у добру. Ми смо једни другима ближњи. Не можемо волети било кога другог који је од нас удаљен миљама километара а међусобно презирати једни друге, међусобно се мрзети, међусобно се делити. Нека наше различитости не буду поводи за поделе, нека не буду поводи за раздоре, него да буду разлог и полазна тачка за даривање умноженог свог дара своје ближњем, а то је сваки припадник нашег народа - поручио је Светејши Патријарх на крају празничне литије и чина освећења славских дарова. - Немојмо да мржњом будемо искључиви једни према другима, чак и када се међусобно не слажемо и када се споримо. Праштајмо једни другима, тражимо опроштај једни од

других и немојмо дозволити да се на било који начин за нешто што је гласио је

spc.rs